

ESCENA 5: INTERIOR DEL CASTELL

(La porta del castell és hissada. L'escenografia del bosc es retira per mostrar l'interior del castell. Regna una atmosfera lúgubre i misteriosa. BELLA entra cautelosament)

BELLA

Hola? Hi ha algú aquí? Hola?

(Puja lentament les escales. A l'allunyar-se, una llum il·lumina DINDON i a LUMIERE, en un altre nivell, discutint acaloradament).

DINDON

No vas poder callar! Eh? Havies de convidar-lo a quedar-se oi? Servir te ..., seure'l a la butaca de l'amo

LUMIERE

Tractava ser hospitalari

DINDON

¡Tonteries!

LUMIERE

Ah Dindon pots culpar-me per intentar preservar la poca humanitat que ens queda? Mira'ns ..., mira't!

DINDON

Què tinc?

LUMIERE

Sempre vas ser insuportable, però cada dia et tornes més rígid ..., més estret ..., més mecànic!

DINDON

Si us plau, estalvia'm les teves estúpides observacions.

LUMIERE

Si més no, no estem tan malament com alguns dels altres servents. Ja has vist el que li va passar a Michelle.

DINDON

Ella sempre va ser massa vanitosa. I per això es va convertir en el que és.

LUMIERE

¡En un tocador!

DINDON

Calaixets, mirallets ..., cursileries.

LUMIERE

A alguns els passa més ràpid que a altres, però nosaltres també ens estem quedant sense humanitat. Lenta, però inexorablement, cada dia que passa ens convertim més i més en ... coses.

DINDON

Per què vam ser inclosos en aquest assumpte de l'encanteri? Nosaltres no vàrem llançar a aquella pobra captaire a la intempèrie.

LUMIERE

No, però per ventura no som també responsables d'haver-lo malcriat tant?

DINDON

Suposo que sí.

LUMIERE

L'únic que sé és ... que tard o d'hora em desfaré del tot. Només espero que quedi un trosset de mi si l'amo trenca algun dia l'encís

*(Dindon li dona unes copets a l'esquena en un breu moment de companyonia).
(Lumiere baixa els braços).*